

[Skatteministeren]

rende til rejsens økonomiske værdi for ledsageren, i praksis indtil 50 pct. af udgiften.

Er der tale om en selvstændig erhvervsdrivende, vil de samme retningslinier blive lagt til grund. Udnytter den pågældende således de to »gratis« overnatninger i forbindelse med rejser af privat karakter, er der tale om et skattepligtigt gode for ham eller hende. Værdien af en eventuel ledsagers deltagelse vil i en sådan forbindelse også skulle indtægtsføres som en besparelse hos den erhvervsdrivende.

Spm. nr. S 1154

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (29/8 89) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvilke konsekvenser har ombudsmandens afgørelse vedrørende de afgivne 13-taller i faget tysk på Ribe Katedralskole for ministerens fortolkning af, hvilken ret ministeren har til at gribe ind og annullere eksamener?«

Begrundelse

Jeg henviser til spørgsmål nr. S 932 af 23. juni 1989 med tilhørende begrundelse.

Ministerens konklusion i svaret var følgende:

»Jeg anser Ribesagen for en helt ekstraordinær hændelse, som det er vanskeligt at forestille sig kan forekomme igen. Hvis en tilsvarende situation skulle opstå, er det min opfattelse, at ministeriet må gribe ind, så man kan skabe fuld sikkerhed for, at alle elever i landet går til eksamen på lige vilkår og dermed stilles lige, når de f.eks. skal søge optagelse på de videregående uddannelser.«

Ministerens konklusion lægger op til en meget vidtgående beføjelse, idet det må betyde, at ministeren kan gribe ind i alle eksamener – fra folkeskolens afgangsprøver til eksamener på universiteter.

Derfor ønskes en præcisering af ministerens kompetence på dette område set i lyset af ombudsmandens afgørelse.

Svar (7/9 89):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg accepterer selvfølgelig ombudsmandens fortolkning af det gældende regelgrundlag på gymnasieområdet, men jeg agter snarest at gå

til Folketinget for at søge tilslutning til en hjemmel for at gribe ind i tilfælde, hvor der foreligger graverende og åbenlyse fejlbedømmelser i forbindelse med eksamen.

Spm. nr. S 1155

Til *skatteministeren* (29/8 89) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke bestræbelser han har gjort eller agter at gøre for at komme den urimelige skattemæssige behandling af kapitalpensionskonti for udsendte til Grønland til livs?«

Begrundelse

Stampersonel i forsvaret og andre udsendte er ofte som følge af overenskomst tvunget medlem af en kapitalpensionsordning. På grund af koks i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst har det pågældende personale ikke fradrag for indskud på kapitalpensionskonti i den grønlandske skat. Alligevel skal de betale realrenteafgift til Danmark af ordningen og senere igen ved ophævelsen 40 pct. afgift til Danmark.

Men hermed er det ikke slut. Der skal undervejs til Grønland også betales indkomstskat af rentetilskrivningen på disse konti. Herved er der tale om mere end fuldstændig konfiskation. Selv for en SF'er (længe leve fordommene) er det for voldsom en beskatning. Det må – nu ministeren er blevet gjort opmærksom på sagen – være muligt at sikre, at de pågældende enten fritages for at betale realrenteafgift i Danmark, eller at der indgås en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som fritager dem for skat af renteindtægten i Grønland. Den nuværende tilstand finder jeg helt uacceptabel.

Svar (13/9 89):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Efter hjemmestyrets indførelse i Grønland pr. 1. maj 1979 blev det samtidig besluttet, at skatteområdet i sin helhed skulle overgå til hjemmestyret. Den grønlandske landstingslov om indkomstskat vedtoges med ikrafttræden fra indkomståret 1980. Den grønlandske indkomstbeskatning blev herefter et internt grønlandsk anliggende.

Ifølge loven vil danskere, der tager bopæl i Grønland eller opholder sig dér i mere end 6